

besidde Ederlighed og have vor fulde Tillid, thi jeg er overbevist om, at Demokratiet — der var jo nemlig Tale om, at Demokratiet maatte ønske sig Repræsentanter i Regjeringen — slet ikke vil have saadanne Personer i Regjeringen, der, selv om de have Demokratiets Principer, ikke ere i Besiddelse af Ederlighed, og jeg maa paa den anden Side, naar det ærede Medlem har nævnet, at Kampen var social, paastaar, at der her ikke er Tale om at faae Personer ind i Regjeringen, som ere fødte enten af de mindre Bemidlede eller af de mere Bemidlede i Samfundet. Naar Talen er om, at Demokratiet ønsker sig repræsenteret i Regjeringen, er det kun sine Principer, som Demokratiet har ønsket at faae repræsenterede. — Ligeledes er der faldet en Udtalelse fra den ærede Conseilspræsident, som jeg heller ikke godt kan lade staae uimodsagt, uagtet jeg skal søge at begrænse mig saa godt som mulig og søge ikke at fremkomme med saadanne Udtryk, som i mindste Maade kunne være stødende for den ærede Conseilspræsident.

Formanden: Maa jeg spørge, om den Yttring, som det ærede Medlem nu vil fremdrage af et tidligere Foredrag af Conseilspræsidenten, ogsaa er fra 1ste Behandling af denne Sag? (Sohansen: Ja!). Maa jeg da gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ordentligvis bør man ikke ved en Sags 2den eller 3die Behandling komme tilbage paa Punkter, som have havt deres Plads ved 1ste Behandling, men som ikke kunne siges længere at ligge for. Dette var Tilfældet med det Punkt, som nys blev fremdraget af det Foredrag, som det 3die Medlem for 1ste Kreds (Bloug) havde holdt; jeg standsede ikke det ærede Medlem, fordi det ærede Medlem er saa ny her i Salen, men det ærede Medlem bør ikke gaa videre. Kun hvor saadanne tidligere Ytringer staa i en virkelig Forbindelse med, hvad der nu foreligger, er der Anledning til at komme tilbage dertil; men er der ingen virkelig Forbindelse mellem det tidligere Udtale og det nu foreliggende, bør man lade det ligge. Det ærede Medlem har Ordet.

Sohansen: Jeg talter den ærede Formand for den Berigtigelse og Oplysning, jeg vil. Det var forøvrigt kun en kort Bemærkning, jeg vilde gjøre til den ærede Conseilspræsident, og jeg tror, at den Bemærkning, jeg ønskede at gjøre, staaer i meget nøie Forbindelse med, hvad der her er fremkommet.

Formanden: I saa Fald vil det ærede Medlem kunne gaa videre.

Sohansen: Efter de Udtalelser, der ere faldne idag af den ærede Conseilspræsident, tror jeg med fuld Berettigelse at kunne fremdrage den

tidligere Yttring, hvortil jeg sigter; skulde det ikke være Tilfældet, vil den ærede Formand være saa god at rette mig. Sagen er, at, da den ærede Conseilspræsident under Sagens 1ste Behandling kom til at omtale Grundlovsindskrænkningen i 1866, skete det paa en saadan Maade, som jeg meget maa beklage, og jeg vil sige, at dersom den ærede Conseilspræsident tror ved slige Udtalelser at kunne finde en, om jeg saa maa sige, legende Balsam til det Saar, som blev tilføjet vor Frihed i 1866, tager den ærede Conseilspræsident vistnok fejl. Jeg tror, mine Herrer, at denne Udtalelse var mindre paa sin Plads, saa meget mere som den ærede Conseilspræsident idag (Munterhed) — ja, de Herrer le deraf, men den ærede Conseilspræsident har virkelig idag udtalt sig om, hvorledes Stillingen og Situationen er, og om, hvorledes Kampen, om jeg saa maa sige, endvidere skal føres, idet han gjorde en Hensætning til dette Thing om, at det nu burde fastholdes, hvad der bliver opstillet, og den ærede Ordfører, som jeg specielt vil takke for hans meget moderate og rolige og i enhver Henseende maadeholdne Udtalelser under den nærværende Situation, har ligeledes gjort denne Hensætning til Regjeringen, om ogsaa denne vil fastholde, hvad den nu har opstillet; hvis Regjeringen tror, hvad jeg ikke drager i Tvivl, at den ved at opstille dette Endringsforslag og ved at udtale sig i den Retning, som den ærede Conseilspræsident tidligere og nu har gjort, kan bringe det praktiske Resultat tilveie, som den ærede Conseilspræsident ønsker, saa er det min Mening, at dette ikke vil lykkes, og jeg tror overhovedet, at hvis Regjeringen ønsker, som jeg antager ifølge den Udtalelse, som faldt fra Conseilspræsidenten i Formiddags, at føre Kampen videre, forsaavidt der ikke fra det andet Things Side vises Imødekommen, naar det foreliggende Forslag kommer til Thingets eneste Behandling, ud i Valgerbefolkningen, jeg tør sige — og jeg beder den ærede Conseilspræsident at optage denne min Yttring med megen Velvillie, ligesom den er velment — at hverken Conseilspræsidenten, eller jeg, turde maaske sige, det samlede Ministerium, naar jeg undtager Justitsministeren, rigtig kjender Folketsmeningen, og jeg vil ifølge denne Betragtning bede den ærede Conseilspræsident betænke sig nøie, inden han fører Kampen ud. Dermed skal jeg slutte.

Oyendahl: Det var under det Foredrag, vi hørte af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen), at jeg tillod mig at begjære Ordet, fordi der i Begyndelsen af hans Foredrag forekom adskillige Ytringer, som jeg ikke kunde finde mig i at lade henstaa uimodsagte. Den ærede Landsthingsmand kom ind paa en udførlig Kritik af Conseilspræsidentens Skrivelse, som findes i Udvalgets Betænkning. Jeg skal imidlertid ikke følge ham dertil, det er i hvert Fald ikke næv-